

“Székelyföld kincsei - Sóvidék csodái”

HATÁRTALANUL!

Szakmai beszámoló

Dunaújvárosi Széchenyi István Gimnázium

HAT-KP-1-2024/1-001839

Tanulmányi kirándulás hetedikesekeknek

2025. 06. 02 – 2025. 06. 07.

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

A Dunaújvárosi Széchenyi István Gimnázium, a „Határtalanul! 2024” program keretein belül sikeresen pályázott a külföldi tanulmányi útra. A program célja a szomszédos országok magyarlakta területeinek megismerése, a magyar-magyar kapcsolatok elmélyítése, a külhoni magyarok életének megismerése. A 36 fő tanulóból és 4 fő kísérőből álló iskolai csoportunk 2025.06.02 – 2025.06.07. között valósította meg a pályázatban vállalt programokat.

Előzmények

A várpalotai Trianon Múzeumot osztályommal 2025.03.22-én látogattuk meg. Itt négy csoportra osztottak minket és külön-külön pontról, de egyszerre, vezetők segítségével jártuk be a múzeumot. Az osztály éretten viselkedett - és mivel a történelem tananyagban is pont ezt a témát tanulják – felkészülten érkezett a látogatásra. A kiállítások sokszor önmagukért beszéltek és a túrvezetők komoly felkészültsége miatt sok-sok emberi sors és egy nemzeti tragédia minden részletei tárult szemünk, fülünk elé. A személyes történetek sokkal közelebb hozták a tanulóknak a történelem eme vészterhes időit. Lelkileg is megérintette őket a tárlat. Külön köszönet érte a múzeum szakmai csapatának.

A Magyarság Háza rendhagyó óráján 2025.04.17-én vettünk részt. Az előadó hölgy maga is Erdély szülőtte volt, így elsőkézből mesélte el, hogy hogyan is élték meg felmenőik a román fennhatóságot. A gyerekek nagyon élvezték az előadást. Különösképpen az tetszett nekik,

hogy be lettek vonva aktívan az óra egyes részeibe. Aktívan szerepeltek az órán. A csoportversenyt is lelkesen vitték végig, illetve az óra végén még a tornyot is felépítették.

A Barangoló digitális tartalomtárból igyekeztem azokat a tananyagokat kiválasztani, amik szorosan kapcsolódtak tervezett útvonaltervünkhöz. Így a választásom az "Erdély nemzetiségei", a "Merre tovább?", a "Transzilvanizmus, Trianon", a "Hétpróbás nótafa", a "Legendás vizek" és a "Szabadságharcok, felkelések Erdélyben" tankockákra esett. Csoportos munkában haladtak végig az online anyagon. Ez a fajta oktatási anyag a mai generációhoz közel áll, így figyelmük összpontosult a feladatra és a csoportmunka folyamatos kommunikációra, érvelésre készítette őket.

A kirándulás után egy egész tanítási napot felölelő témanapot szerveztünk. Iskolai vetélkedőt rendeztünk, évfolyamonként külön-külön a külhoni magyarsággal kapcsolatos ismeretekkel kapcsolatban. Kiscsoportokban végig látogatunk minden osztályt, és fényképek vetítése által számolunk be élményeinkről, az érintett évfolyamok tanulójának életkorához igazítva. Ismeretterjesztő órát tartunk számukra a Kárpát-medence magyarságáról.

A pályázati program részletes ismertetése

Élménybeszámoló

2025. 06. 02.

1. nap

(Dunaújváros – Királyhágó – Sebesvár – Körösfő - Szék)

2025. június 2-án, hétfőn reggel 7 órakor indultunk útnak Dunaújvárosból, a Széchenyi István Gimnázium 7. E. osztályával, összesen 36 diákkal és négy tanárral. A búcsúzkodás és a közös fotó elkészítése után nagy izgalommal vágtunk neki a határon túli kirándulásnak. Az első megállónk Királyhágó volt, amit Erdély kapujaként is emlegetnek. Itt egy rövid pihenőt tartottunk, miközben gyönyörködtünk a csodálatos kilátásban, és készítettünk egy csoportképet is a háttérben elterülő tájjal. Az időeltolódás miatt az óránk hirtelen egy órával előre járt, ami külön izgalmat jelentett a gyerekeknek.

Királyhágó után utunk Sebesvárra vezetett, ahová délután 3 és 4 óra között érkeztünk. Itt megtekintettünk egy középkori várat, amelyet feltehetőleg IV. Béla király építtetett a tatárjárás után. A várból már csak romok maradtak, de a gyerekek így is élvezték a felfedezést és a kisebb emelkedőket, amelyeken feljutottunk a várhoz.

Sebesvár után Körösfő felé vettük az irányt, és késő délután érkeztünk meg. Itt egy hagyományos kirakodóvásár fogadott minket, de a legnagyobb élmény az volt, hogy a református templom hívó harang szavára betértünk egy istentiszteletre. A lelkész szívesen mesélt nekünk a templom és a település történetéről, valamint a híres Rákóczi szőnyegről is, amely ugyan jelenleg restaurálás alatt áll, de a története így is nagyon érdekes volt.

Az első nap utolsó állomása Szék volt, ahol a csapat három különböző szálláshelyen helyezkedett el. A fő szállásunk a Katalin Vendégház volt, ahol barátságos fogadtatásban és bőséges vacsorában volt részünk.

2025. 06. 03.

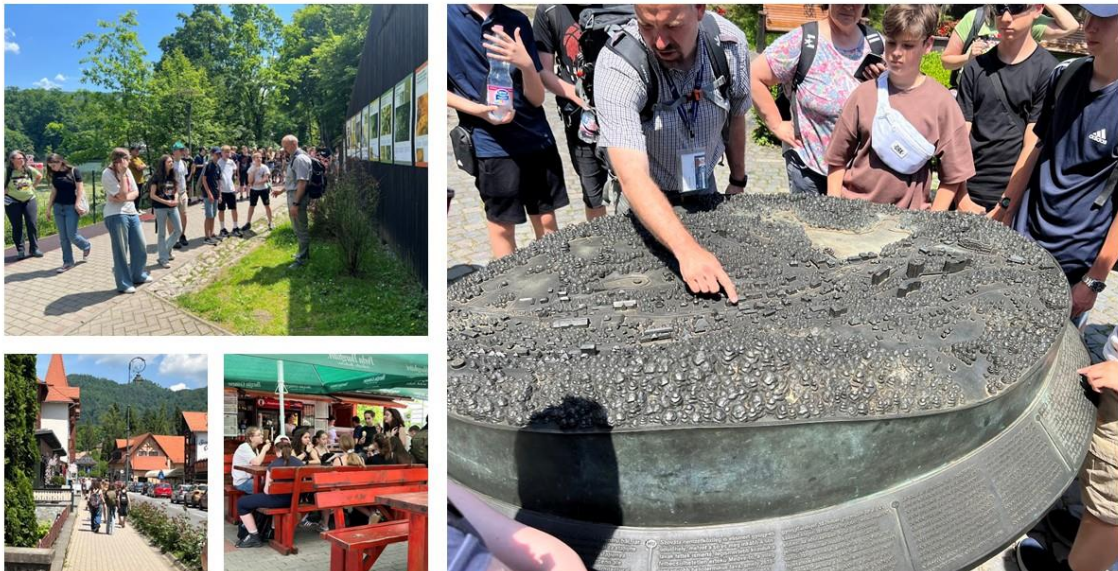
2. nap

(Szék - Szováta – Korond – Felsősfalva)

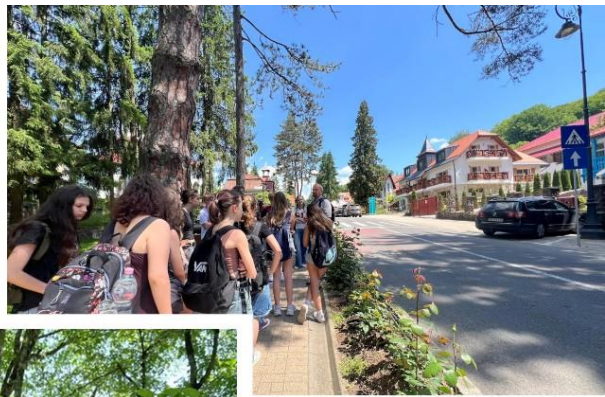
A második nap reggelére a széki dombok között különleges csend ereszkedett a vidékre. A reggeli napsugarak lassan simították végig a falu háztetőit és mezőit, ahogy a diákok nyújtózva, álmosan, de izgatottan ébredtek.

A vendéglátók már készítették a házias reggelit: friss, ropogós héjú kenyér, hidegtál helyi kolbásszal, sonkával, uborkával, lekvárral, házi vajjal és meleg teával várta a gyerekeket a terített asztalnál.

Reggeli után elindultunk a Sóvidék irányába Szováta felé. A városba érkezve egy kedves, szakavatott idegenvezető várt bennünket, aki egy rövid sétával vezette be a diákokat Szováta történetébe, legendáiba és különleges természeti értékeibe.

Szovátán a Medve-tó körüli sétányon sétáltunk, élveztük az árnyas fákat, a tó sós vizét és különleges hangulatát. A program fénypontja a sósvízes-lápvidéken tett tanösvény-túra volt, ahol a vezetőnk a sós források, iszapkitörések, tavak és a környék növény- és kőzettani különlegességeit mutatta be. A diákokat lenyűgözte a természeti jelenségek sokfélesége.

Szovátáról Korondra vettük az irányt. Itt a program első részében a csoport meglátogatta a híres korondi sóbányák környezetében található fürdősók és gyógytermékek boltját. A gyerekek érdeklődve hallgatták a vezetőt, aki a különféle sók –színezett fürdősók, gyógyolajok és kozmetikumok – hatásáról mesélt.

Késő délután egy igazi fazekasműhely tárult elénk. A diákok először egy vetített kisfilmen keresztül ismerkedtek meg a korondi kerámia hagyományával és motívumkincsével, majd testközelből is megfigyelhették a mester és segítője munkáját. A gyerekek közül többen maguk is kipróbálhatták a korongozást – volt, aki ügyesen, más kicsit bátrabban, de mindenki lelkesen dolgozott az agyaggal.

Ez a nap a kézművesség, a hagyomány, a természet és az alkotás napja volt. A gyerekek testközelből élhették át azt, amit a tankönyvek lapjairól csak tanulni lehet – az örökséget, amit évszázadok óta adnak tovább kezek, minták, föld és lélek.

Este megérkeztünk Felsősfalvára, az Engi Panzióba, ahol kedves vendéglátás és finom vacsora várt minket. A szálláshely barátságos légköre segített kipihenni az utazás fáradalmait.

2025. 06. 04.

3. nap

(Felsősófalva - Kisbacon – Bálványosfürdő – Szent Anna tó - Felsősófalva)

Reggel Felsősófalváról indultunk, útban Kisbacon felé. Az erdélyi táj ezen a napon is megajándékozott minket egy különleges pillanattal: egy hatalmas juhnyáj vonult át előttünk az országúton. Megálltunk, néztük, ahogy a pásztor terelgette a nyáját – egyszerre volt idilli és szürreálisan hétköznapi ez a kép, ami valahogy az egész utazásunk esszenciáját hordozta: megállni, figyelni, engedni, hogy a hely szelleme hasson ránk.

Ezután Kisbaconba érkeztünk, ahol meglátogattuk Benedek Elek házát. A kapuban egy tábla fogadott minket ezzel a felirattal:

„Elek apó nagykapuja nyitva áll,

Ki erre jár, a házra is rátalál.”

– Benedek Elek

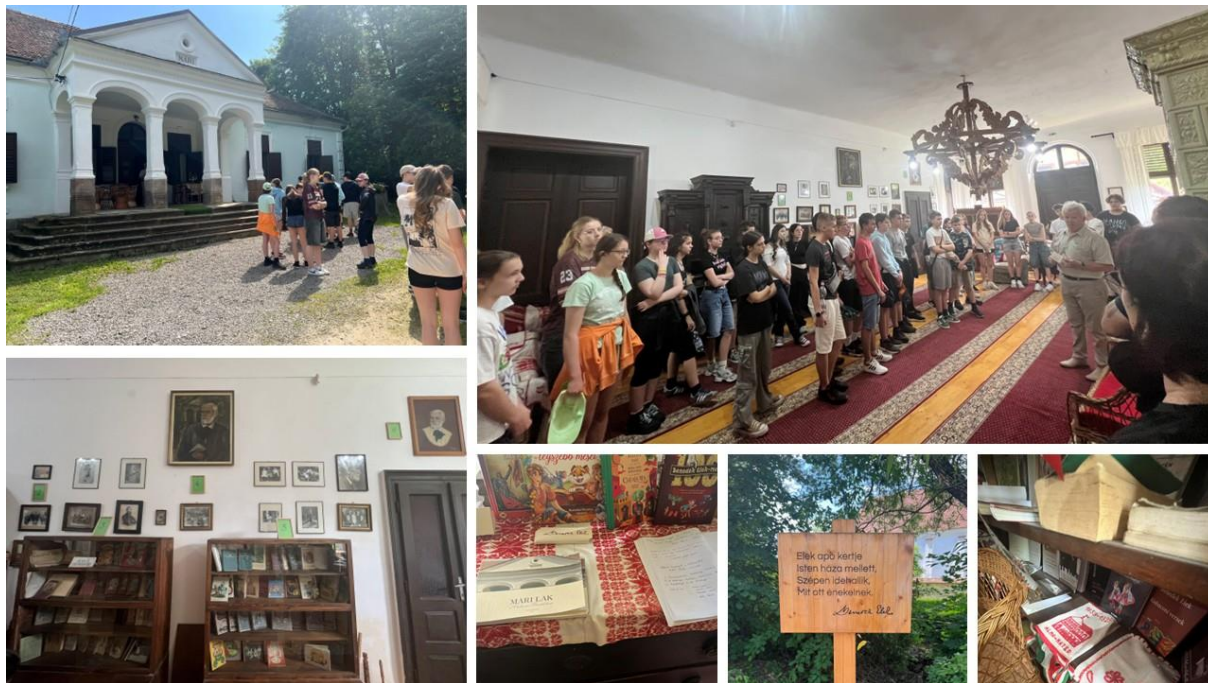
A ház egyszerre volt visszafogottan elegáns és mélyen emberi. A gyerekek csendben hallgatták a tárlatvezető szavait, ahogy Benedek Elek életéről, munkásságáról és családi örökségéről mesélt. Megálltunk a nappaliban, a dolgozószobában, és körbejártuk az udvart is. Az épület nemcsak egy nagy író otthona volt, hanem egyfajta lélekemelő zarándokhely is számunkra – különösen szép volt látni, mennyire megérintette a diákokat a házban uralkodó csendes méltóság.

A látogatás végén beírtunk a vendégekönyvbe is:

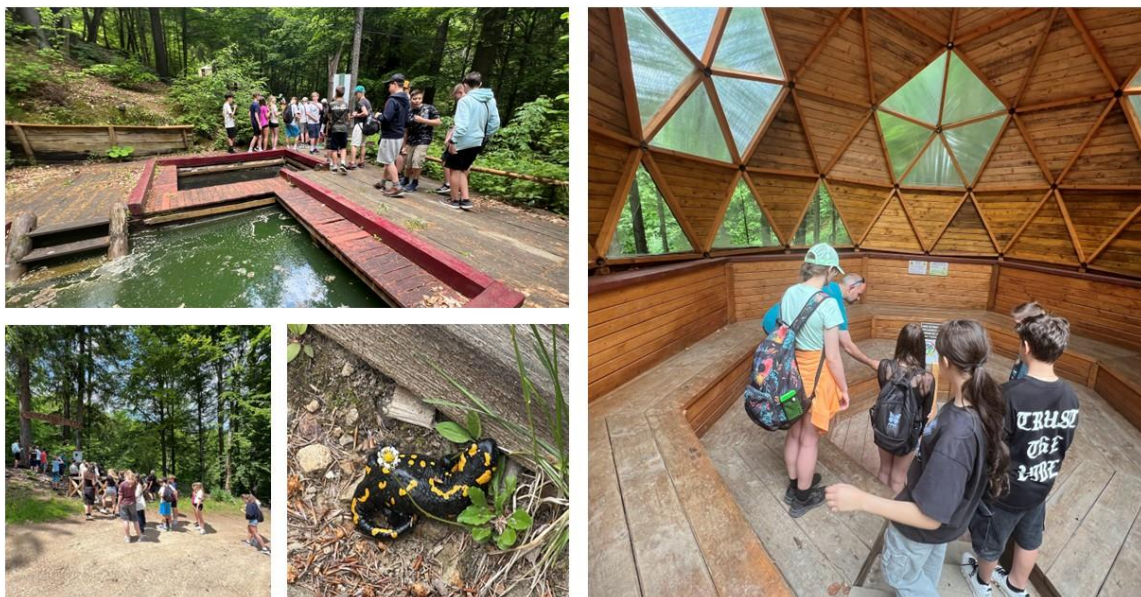
„A Dunaújvárosi Széchenyi István Gimnázium 7.E. osztálya nevében hálásan köszönjük a lehetőséget és az élményt!”

2025.06.04. — Móni néni, Anna néni, Kriszti néni, Zoli bácsi és a gyerekek 😊

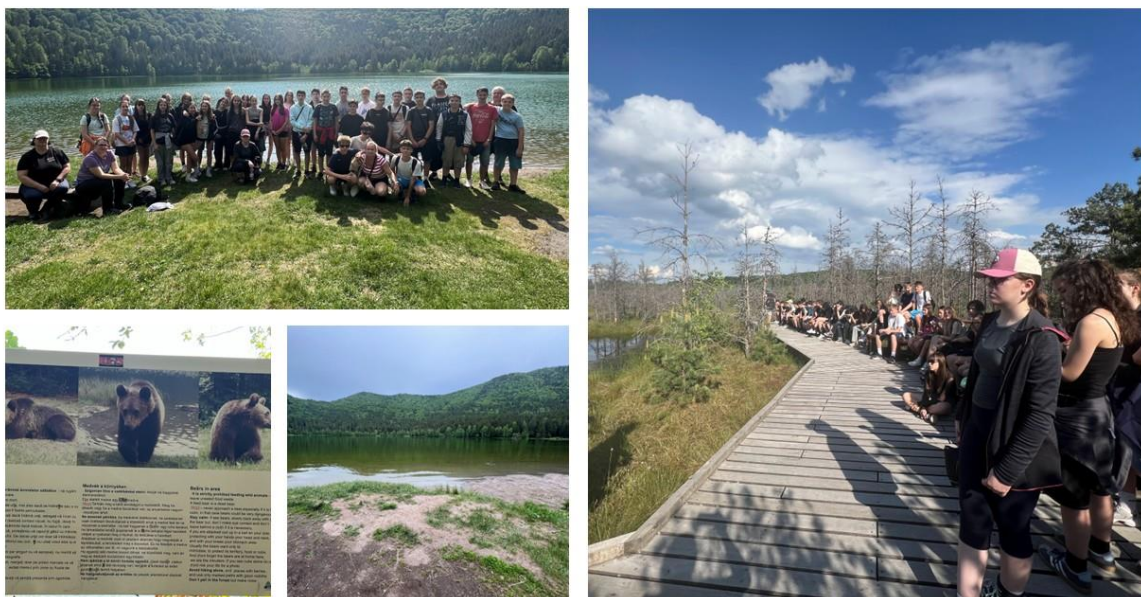

Délután Bálványosfürdőn meglátogattuk a Csiszár-fürdőt, ahol a borvízforrások hűsítettek meg minket és még a mofettázást is kipróbálhatták a bátrabbak.

Ezután a Szent Anna-tó kristálytisza vizéhez érkeztünk. A környező fenyőerdő és a tó partján töltött idő valódi békét hozott a napba. A kirándulás zárásaként a Mohos-tőzeagláp pallóin sétáltunk végig, ahol vezetőnk izgalmas élővilágot mutatott be. Este fáradtan, de tele élményekkel tértünk vissza a szállásra.

2025. 06. 05.

4. nap

(Felsősófalva – Farkaslaka – Szejkefürdő – Csíksomlyó – Mádéfalva - Felsősófalva)

A negyedik nap hajnalán szívünkben csenddel és várakozással indultunk útnak – különleges, mély lelki élményekre készültünk. Csíksomlyó felé vettük az irányt, ahol elsőként a kegytemplomnál időztünk. A székelyek évszázadok óta visszatérő zarándokhelyén megcsendesedve néztünk körül, sokan mécsest gyújtottak, imába mélyedtek. Innen sétáltunk fel a Salvator-kápolnához, ahonnan a kilátás és a szél szinte egy időn kívüli békét hozott mindannyiunk szívébe.

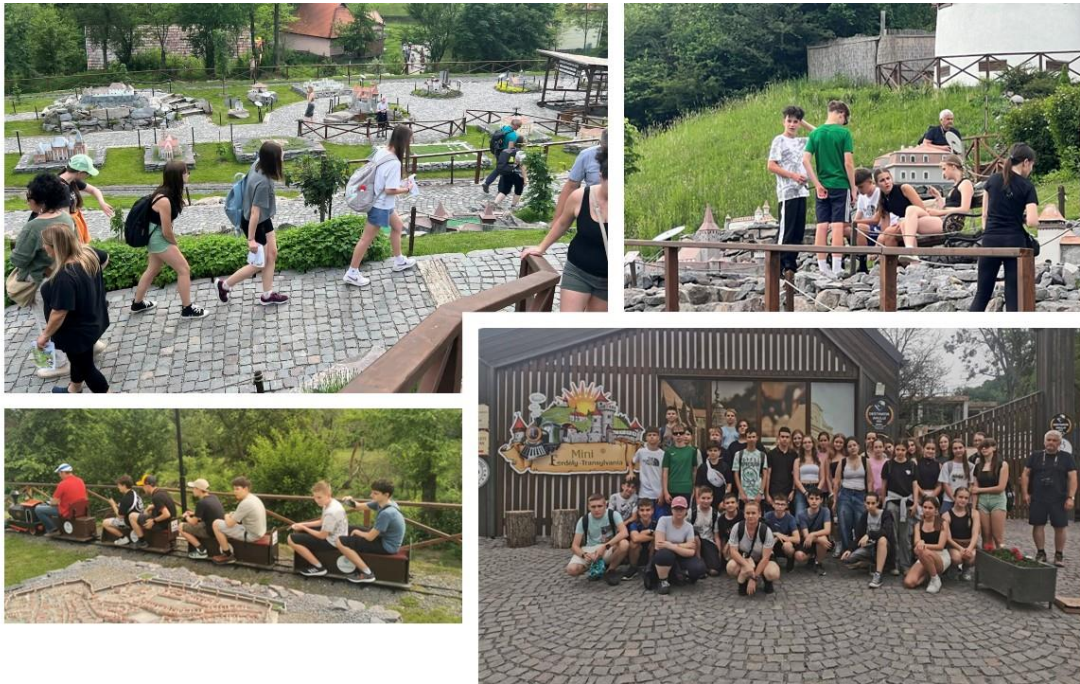
Ezt követően Mádéfalva felé vettük az irányt, ahol megemlékeztünk az 1764-es mádéfalvi veszedelem áldozatairól. Koszorút helyeztünk el a székelyek hűségének és szabadságvágyának örök mementójaként álló obeliszknél – a gyerekek meglepő csendben és méltósággal álltak az emlékezés perceiben.

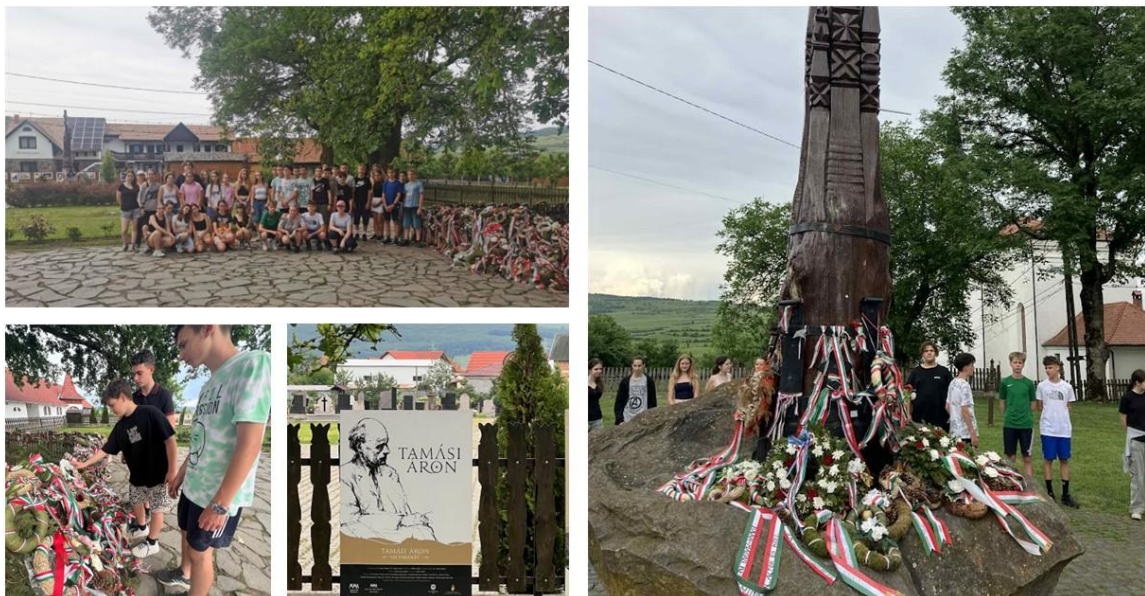
Ezután Székelyföld nagy szülöttének, Orbán Baláznak a sírjához látogattunk el Szejkefürdőn. A sírhoz Székelykapuk során gyalogoltunk fel, közben a Kapuk történetéről mesélt nekünk honismereti vezetőnk. A sírnál koszorút helyeztünk el, és néma főhajtással tisztelegtünk emléke előtt. A gyerekek fegyelmezetten és méltósággal álltak a sír előtt – megható pillanat volt.

Következő állomásunk a Mini Erdély Park volt, ahol kisvonatra ülve, majd gyalogosan is körbejárva csodálhattuk meg Erdély történelmi épületeinek miniatűr másait. A diákok örömmel ismertek fel már meglátogatott helyszíneket, és kíváncsian fedeztek fel újakat is.

Késő délután Farkaslakára érkeztünk, ahol Tamási Áron sírja előtt hajtottunk fejet. A diákok közösen helyezték el az emlékezés koszorúját a nagy író nyughelyén, aki „törzsében székely volt, fia Hunnának, hűséges szolgája bomlott századának”. Itt a közelében álló Trianoni emlékműnél, azt körbeállva emlékeztünk meg a trianoni szerződés aláírásáról honismereti vezetőnk segítségével.

Az est azonban még tartogatott egy különleges ajándékot: a vacsora után a Boróka Néptáncgyűttes tagja, Kelemen Erzsébet érkeztek hozzánk. Moldvai táncokat tanultunk tőle. Először csak figyeltünk, majd tapsoltunk, végül mindenki táncra perdült – páros körök, lépések, nevetések, ritmus... És valami mélyen otthonos érzés. Azt érezhettük, amit ők is: hogy a hagyomány él, és mi ennek részesei vagyunk.

2025. 06. 06.

5. nap

(Felsősfalva – Székelyvarság – Székelyudvarhely – Felsősfalva)

Péntek reggelre az Engi Panzió udvara már otthonos ismerőssé vált számunkra. A Sóvidék csendje különösen jól esett az előző napok élménygazdag sodrása után. Az napi programunk egy szívből jövő találkozással indult – látogatást tettünk A Székelyvarsági Kőrösi Csoma Általános Iskolába.

A gyerekek nyitottan és barátsággal fogadták egymást, és rövid idő alatt közös ének, játék, beszélgetés és sok-sok nevetés szőtte szorosabbra a kapcsolatot közöttük. Megmutatták nekünk az osztálytermeiket, az udvart, és meséltek arról, hogyan telnek a mindennapjaik ott, a Hargita lábánál.

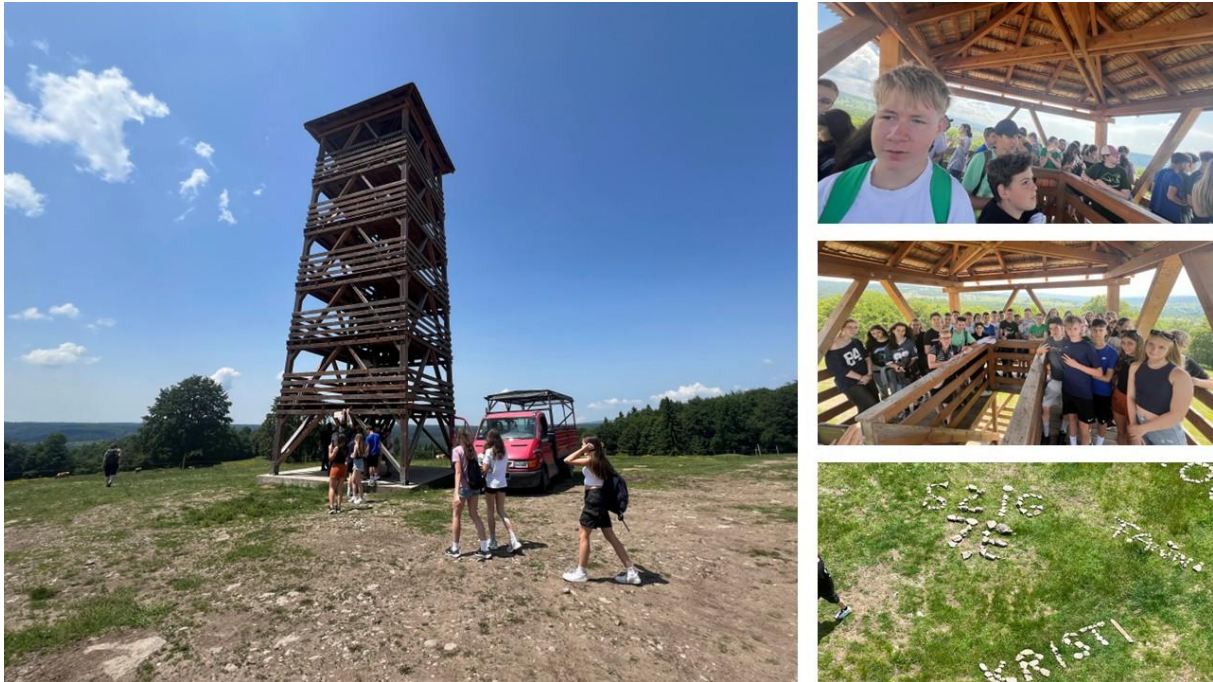
Az iskola után Székelyvarság felé vettük az irányt, ahol a természet ölelésében egy kis vízimalmot és benne kialakított helytörténeti múzeumot látogattunk meg. Innen egy igazán különleges túra következett: 6 kilométeres út várt ránk, de nem gyalog – hanem vidám, döcögős, kacagással teli utazás kis platós teherautókon, melyek a hegygerincig vittek bennünket. Az úti cél: a Csorgókő vízesés és a Jézus kútja volt. A táj itt szinte lélegzetelállítóan tárult a gyerekek elé – zubogó víz, mohos sziklák, fenyőillat és a csend.

Megpihentünk, majd tovább indultunk a legendás Varsági Kocsmához, amit a helyiek csak „Parlamentként” emlegetnek. Itt találkoztunk Tamás Gézával, a híres zsindejkészítő mesterrel, aki bemutatta a munkásságát, majd számunkra egy feliratozott zsindeylapot is készített, amit emlékébe elhozhattunk.

A program még nem ért véget – egy kilátóhoz is eljutottunk, ahonnan csodás panoráma nyílt az egész vidékre. Itt a gyerekek kövekből kirakták a földre a „SZIG 7.E” feliratot – a Széchenyi István Gimnázium és a 7. évfolyam emlékére. Ez volt az a pillanat, amikor minden összekapcsolódott: az út, a közösség, az emlék.

Innen újra felkapaszkodtunk a platós járművekre, és visszatértünk a kiindulópontra. Kora este, fél 6 körül értünk Székelyudvarhelyre, amit sokan a „székely fővárosnak” tartanak. A város szívéét Márton Ernő, a honismereti vezetőnk mutatta be nekünk. Megismertük a Vasszékelyt, Orbán Balázs emlékhelyét, a Turulmadaras millenniumi emlékművet, és elidőztünk a Nemzeti szoborparkban is, ahol egy valódi, rendhagyó történelemórát kaptunk. A gyerekek közelről láthatták a híres református kollégiumot, majd egy kis szabadprogram keretében vásárolhattak, nézelődhetek a belváros hangulatos utcáin.

Este visszatértünk a szállásra – tele új benyomásokkal, élményekkel, és egyre több közös emlékekkel, amit már együtt viszünk tovább.

2025. 06. 07.

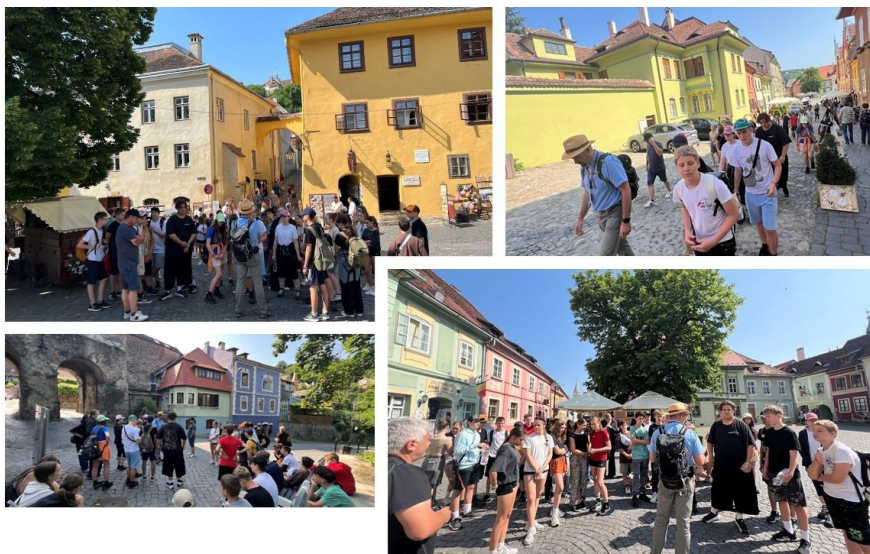
6. nap

(Felsőősfalva – Fehéregyháza - Segesvár – Dunaújváros)

A péntek esti búcsúbuli fáradalmi után kicsit nehezen, de boldogan ébredtünk. Az utolsó reggel volt ez, amit még a szálláson töltöttünk – reggeli után gyorsan bepakoltunk a buszba, majd útnak indultunk hazafelé. Az első megállónk Fehéregyházán volt, ahol kilenc óra körül tisztelettel és meghatottsággal koszorút helyeztünk el az Ispán kútnál – annál a helyszínnél, ahol feltételezhetően Petőfi Sándor elesett. A forgalmas út ellenére méltó pillanat volt ez a megemlékezésre.

Ezután Segesvár felé vettük az irányt, ahová tíz óra körül érkeztünk. A várfallal és bástyákkal övezett történelmi városközpontban tettünk egy nagy sétát, ismét a honismereti vezetőnk segítségével.

Segesvár 1999 óta a világörökség része, és nem véletlenül: az óratorony látványa lenyűgöző volt – a város jelképe és egyik legismertebb műemléke. A séta során középkori szász épületeket is megcsodálhattunk, sőt a szász kultúrával is közelebbről megismerkedtünk.

Ezután már csak a hazautazás maradt hátra. Az út csendesebb, de békés volt – mindenki gondolatban már újra otthon járt, és talán a sok-sok élményt ízlelgette magában. Végül este nyolc órakor érkeztünk meg Dunaújvárosba, ahol a szülők már boldogan és meghatottan várták gyermekeiket. Mindenki szerencsésen, egészségesen és élményekkel gazdagodva tért haza.

Köszönetnyilvánítás

Köszönjük a Magyar Kormánynak,
a Dunaújvárosi Tankerületi Központnak, hogy
részesevé válhatott csoportunk az erdélyi utazásnak,
Románia magyarlakta területein.